

Parasha 39 Torah

Fjerde Mosebok/Numbers/Bemidbar

[Kapittel 19](#)

[Kapittel 20](#)

[Kapittel 21](#)

[Kapittel 22](#)

Kapittel 19

¹ YHVH talte til Måshe og Aharån og sa: ² «Dette er den forskriften i loven (tårahen) som YHVH har befalt og sagt: Si til Israels barn at de skal komme til deg med en rød kvige uten feil, som ikke har noen skavank, og som det aldri har blitt lagt noe åk på. ³ Du skal gi den til presten El'azar, så han kan ta den med utenfor leiren. Der skal den slaktes rett foran ansiktet hans. ⁴ Presten El'azar skal ta noe av blodet fra den på fingeren og stenke noe av blodet fra den syv ganger rett foran Åpenbaringsteltet. ⁵ Deretter skal kvigen brennes for øynene på ham. Både huden, kjøttet, blodet og tarminnholdet skal brennes. ⁶ Presten skal ta sedertre, isop og skarlagen og kaste det midt inn i flammen fra kvigen. ⁷ Så skal presten vaske klærne sine, bade kroppen sin i vann, og etter det kan han komme inn i leiren. Presten skal være uren til kvelden. ⁸ Den som brenner kvigen, skal vaske klærne sine i vann, bade kroppen sin i vann, og være uren til kvelden. ⁹ Så skal en mann som er ren, samle sammen asken etter kvigen og legge den på et rent sted utenfor leiren. Den skal tas vare på for Israels barns menighet, til bruk i rensesvannet. Det er til renselse fra synd. ¹⁰ Den som samler opp asken etter kvigen, skal vaske klærne sine og være uren til kvelden. Det skal være en evig lov for Israels barn og for den fremmede som bor iblant dem.

¹¹ Den som rører ved liket av et menneske, skal være uren i syv dager. ¹² Han skal rense seg selv med vannet på den tredje dagen og på den syvende dagen. Så skal han bli ren. Men hvis han ikke renser seg på den tredje dagen og på den syvende dagen, blir han ikke ren.

¹³ Den som rører ved et lik av et menneske som er død, og ikke renser seg, gjør YHVHs tabernakel urent. Det mennesket skal utryddes fra Israel. Han skal være uren, fordi rensesvannet ikke ble stenet på ham. Urenheten hans henger fortsatt på ham.

¹⁴ Slik er loven når en mann dør i et telt: Hver den som kommer inn i teltet, og alt som er i teltet, skal være urent i syv dager. ¹⁵ Hvert åpent kar som det ikke er festet noe lokk til, er urent. ¹⁶ Hver den som er ute på åpen mark og som rører ved en som er drept med sverd, ved et lik, ved et bein fra et menneske eller ved en grav, skal være uren i syv dager.

¹⁷ For et menneske som er urent, skal de ta noe av asken fra kvigen som ble brent til renselse fra synd, og det skal helles rennende vann over den i et kar. ¹⁸ En som er ren skal ta isop og dyppe den i vannet, stenke det på teltet, på alle karene, på menneskene som har vært der inne, og på den som har rørt ved et bein av et menneske, ved en som er drept, et lik eller en grav. ¹⁹ På den tredje dagen og den syvende dagen skal den som er ren, stenke av vannet på den urene. På den syvende dagen skal han rense seg selv, vaske klærne sine

og bade seg i vann. Så skal han bli ren om kvelden. ²⁰ Men en mann som er uren og ikke renses, skal utryddes fra menigheten, for han har gjort YHVHs helligdom uren. Renselsesvannet er ikke blitt stenket på ham. Han er uren. ²¹ Dette skal være en evig lov for dem. Den som stenger renselsesvannet, skal vaske klærne sine. Og den som rører ved renselsesvannet, skal være uren til kvelden. ²² Alt det den urene rører ved, skal være urent. Og den som rører ved ham, skal være uren til kvelden.»

[Til toppen](#)

Kapittel 20

¹ Så kom hele menigheten av Israels barn ut i Sinørkenen. Det var i den første måneden, og folket holdt seg i Kadesh. Der døde Mirjam, og hun ble begravd der.

² Det var ikke vann der til menigheten, så de samlet seg mot Måshe og Aharån. ³ Folket trettet med Måshe, de talte og sa: «Hadde vi bare omkommet den gangen våre brødre omkom framfor YHVHs ansikt! ⁴ Hvorfor har dere ført YHVHs forsamling ut i denne ørkenen, så både vi og dyrene våre skulle dø her? ⁵ Hvorfor har dere ført oss opp fra Mitsrajim og latt oss komme til dette onde stedet? Dette er jo et sted som verken har korn, fikener, vintrær eller granatepler. Heller ikke finnes det vann å drikke.» ⁶ Så gikk Måshe og Aharån bort fra forsamlingen til døren til Åpenbaringsteltet. Der falt de ned på ansiktet sitt. Da viste YHVHs herlighet seg for dem.

⁷ YHVH talte til Måshe og sa: ⁸ «Ta staven! Så skal du og din bror Aharån kalle menigheten sammen. Dere skal tale til klippen rett foran øynene deres, og den skal gi fra seg vann. Slik skal du la det strømme vann ut fra klippen for dem, og gi drikke både til menigheten og dyrene deres.» ⁹ Så tok Måshe staven fra stedet foran YHVHs ansikt, slik YHVH hadde befalt ham. ¹⁰ Måshe og Aharån samlet forsamlingen foran klippen. Han sa til dem: «Hør nå, dere opprørere! Skal vi nå la det strømme vann ut fra denne klippen for dere?» ¹¹ Så løftet Måshe hånden og slo to ganger på klippen med staven sin. Det strømmet fram vann i overflod, og både menigheten og dyrene deres fikk drikke.

¹² Da talte YHVH til Måshe og Aharån: «Fordi dere ikke trodde på Meg så dere helliget Meg for øynene på Israels barn, derfor skal dere ikke føre denne forsamlingen inn i det landet Jeg har gitt dem.» ¹³ Dette var Merivahs (strid/konflikt) vann, der Israels barn trettet med YHVH, og Han helliget seg iblant dem.

¹⁴ Måshe sendte budbærere fra Kadesh til kongen i Edåm, og sa: «Så sier din bror Israel: Du kjenner til alt strevet vi har hatt, ¹⁵ hvordan våre fedre dro ned til Mitsrajim, hvordan vi bodde i Mitsrajim en lang tid, og at egypterne gikk ondt fram mot oss og våre fedre. ¹⁶ Da vi ropte til YHVH, hørte Han vår røst. Han sendte Engelen og førte oss ut av Mitsrajim. Se, nå er vi her i Kadesh, en by like ved grensen din. ¹⁷ Vi ber deg, la oss få dra gjennom landet ditt! Vi skal ikke gå gjennom verken åkrer eller vingårder. Heller ikke skal vi drikke vann fra brønnene. Vi skal gå på Kongeveien og ikke ta av verken til høyre eller venstre før vi er kommet gjennom ditt landområde.»

¹⁸ Men Edåm sa til ham: «Du får ikke dra gjennom hos meg. Gjør du det, kommer jeg ut for å møte deg med sverdet.» ¹⁹ Så sa Israels barn til ham: «Vi skal følge hovedveien, og hvis jeg eller buskapen min drikker noe av vannet ditt, da skal jeg gi deg betaling for det. La meg bare dra gjennom til fots, ikke noe annet.» ²⁰ Men han sa: «Du kan ikke få dra gjennom her.» Så kom Edåm ut for å møte ham med en stor hær og mektig hånd. ²¹ Slik nektet Edåm å la Israel dra gjennom landområdet sitt. Så trakk Israel seg bort fra ham.

²² Hele menigheten av Israels barn brøt opp fra Kadesh og kom til fjellet Hår. ²³ Ved fjellet Hår, på grensen til landet Edåm, talte YHVH til Måshe og Aharån, og sa: ²⁴ Aharån skal forenes med sine fedre, for han skal ikke komme inn i det landet Jeg har gitt til Israels barn, fordi dere gjorde opprør mot Mitt Ord ved vannet i Merivah. ²⁵ Ta Aharån og hans sønn El'azar og før dem opp på fjellet Hår! ²⁶ Ta klærne av Aharån og ha dem på hans sønn El'azar! For Aharån skal forenes med sine fedre og dø der.

²⁷ Så gjorde Måshe som YHVH hadde befalt, og framfor hele menighetens øyne gikk de opp til fjellet Hår. ²⁸ Måshe tok klærne av Aharån og hadde dem på hans sønn El'azar. Og Aharån døde der på toppen av fjellet. Så kom Måshe og El'azar ned fra fjellet. ²⁹ Da hele menigheten så at Aharån var død, sørget hele Israels hus over Aharån i tretti dager.

[Til toppen](#)

Kapittel 21

¹ Kongen i Arad, K'naaneeren som bodde i Negev, hørte da at Israel dro fram på veien til Atarim. Da gikk han til strid mot Israel og tok noen av dem til fange. ² Da avla Israel et løfte for YHVH og sa: «Hvis Du virkelig vil overgi dette folket i min hånd, da skal jeg utslette byene deres fullstendig.» ³ YHVH lyttet til Israels røst og overga K'naaneerne til dem. De utslettet dem og byene deres fullstendig. Slik ble dette stedet kalt med navnet Hårmah.

⁴ Så brøt de opp fra fjellet Hår og la ut på veien til Rødehavet (Jam-Sof) for å komme rundt landet Edåm. Mens de var på veien, ble folket utålmodige i sin sjel. ⁵ Folket talte mot Elåhim og mot Måshe og sa: «Hvorfor har dere ført oss opp fra Mitsrajim for å dø i ørkenen? For her finnes det verken brød eller vann, og vår sjel vemmes ved dette usle brødet.»

⁶ Da sendte YHVH giftslanger inn blant folket, og de bet folket. Da døde mange av Israelsfolket. ⁷ Derfor kom folket til Måshe og sa: «Vi har syndet, for vi har talt mot YHVH og mot deg. Gå i forbønn til YHVH om at Han må ta slangen bort fra oss.» Så gikk Måshe i forbønn for folket. ⁸ Da sa YHVH til Måshe: «Lag deg en giftslange og sett den på en stang! Da skal det skje: Hver den som er bitt og ser på den, skal leve.» ⁹ Så lagde Måshe en kobberslange og satte den på en stang. Da skjedde det: Hver gang en slange hadde bitt noen, og han festet blikket på kobberslangen, fikk han leve.

¹⁰ Israels barn dro videre og slo leir i Ávåt. ¹¹ De brøt så opp fra Ávåt og slo leir i Ijei-Ha'Avarim, i ørkenen som ligger øst for Måav, mot soloppgangen. ¹² Derfra brøt de opp og slo leir i Sereddalen. ¹³ Så brøt de opp derfra og slo leir på den andre siden av Arnån, som går gjennom ørkenen som strekker seg fra grensen til emårittene. For Arnån danner

grensen til Måav, mellom Måav og emårittene. ¹⁴ Derfor blir det sagt i Boken om YHVHs kriger: «Vahev i Sofah, Aharåns bekkefar, ¹⁵ og skråningen ved bekkefarene som strekker seg til Arbygden, og støter mot grensen til Måav.»

¹⁶ Derfra dro de videre til Be'er, som er den kilden der YHVH sa til Måshe: «Samle folket sammen, og Jeg skal gi dem vann.» ¹⁷ Da sang Israel denne sangen: «Spring fram, du kilde! Alle skal lovsynge den, ¹⁸ brønnen høvdingene gravde, hogd ut av de fornemste menn i folket, av lovgiveren, med sine herskerstaver.» Fra ørkenen dro de videre til Mattana, ¹⁹ fra Mattana til Nachali'el, fra Nachali'el til Bamåt, ²⁰ og fra Bamåt, i dalen i Måavs land, til toppen av Pisga, der det er utsikt ned til ødemarken.

²¹ Så sendte Israel budbærere til Sichån, emårittens konge, og sa: ²² «La meg få dra gjennom landet ditt! Vi vil ikke gå inn på åkrene eller vingårdene. Vi skal ikke drikke vann fra brønnene. Vi skal gå på Kongeveien til vi har reist gjennom landområdet ditt.» ²³ Men Sichån ville ikke la Israel dra gjennom landområdet sitt. Derfor samlet Sichån alt folket sitt og dro ut for å møte Israel i ørkenen. Han kom til Jahas og gikk til strid mot Israel. ²⁴ Men Israel slo ham med sverdets egg, og de tok landet hans i eie fra Arnån til Jabbåk, helt til landet til Ammåns barn. For grensen til Ammåns barn var befestet. ²⁵ Så tok Israel alle disse byene, og Israel bosatte seg i alle byene til emårittene, i Cheshbån og i alle landsbyene omkring. ²⁶ For Cheshbån var byen til Sichån, emårittens konge, han som hadde stridd mot den forrige kongen i Måav. Han hadde tatt fra ham alt landet hans helt til Arnån.

²⁷ Derfor sier de som skaper vers: Kom til Cheshbån, la den bygges! Sichåns by skal grunnfestes.

²⁸ For ild gikk ut fra Cheshbån, en ildslue fra Sichåns by. Den fortærte Ar i Måav, dem som bodde på åsene ved Arnån.

²⁹ Ve deg, Måav! Du er fortapt, du Kam-osjs folk! Han har gitt sine sønner til å bli flyktninger og sine døtre til fangenskap, til Sichån, emårittens konge.

³⁰ Men vi har skutt dem ned. Cheshbån er ødelagt helt til Divån. Så la vi landet øde helt til Nofah, som strekker seg til Medeba.

³¹ Så ble Israel boende i emårittens land.

³² Måshe sendte ut speidere mot Ja'zer. De inntok landsbyene og drev ut emårittene som bodde der.

³³ Så snudde de og dro opp på veien mot Basan. Da kom kong Og av Basan ut for å møte dem, han og hele folket hans, for å gå til strid mot dem ved Edre'i. **Maftir** ³⁴ Da sa YHVH til Måshe: «Vær ikke redd for ham, for Jeg har overgitt ham i din hånd, sammen med hele folket hans og landet hans. Du skal gjøre med ham som du gjorde med Sichån, emårittens konge, som bodde i Cheshbån.» ³⁵ Så slo de ham, hans sønner og hele folket hans, helt til det ikke var noen overlevende igjen etter ham. Og de tok landet hans i eie.

[Til toppen](#)

Kapittel 22

¹ Så dro Israels barn videre, og de slo leir på slettene i Måav, på den andre siden av Yarden, rett overfor Yerichå.

[Til toppen](#)